

Hvordan avles gode duer?

Af Ad Schaerlaeckens

Oversættelse Ove Fuglsang Jensen

Denne artikel er stillet til rådighed af:

<http://www.pipa.be/>

Ved tilblivelsen af denne artikel, diskuterede jeg med redaktøren hvad artiklen skulle indeholde. Redaktøren spurgte: "Kunne du skrive om hvordan man avler gode duer?" I første omgang var jeg stum af forbavselse, men ved nærmere omtanke kunne jeg se det var en god ide. Mange brevuefolk søger succes hvor de ikke skal søge den. De tror for meget på medicin, hemmelige kunstgreb eller den magiske flaske. Jeg tror faktisk det er det samme overalt på jorden indenfor brevduesporten - inklusive mit eget hjemland Belgien. Mange sportsfæller har i årevis søgt efter bedre medicin, bedre vitaminer og bedre dyrlæger. Jeg har altid været på udkig efter bedre duer! Naturligvis er det vigtigt med held nu og da, men der ligger mere i det end bare dette. Vi må spørge os selv: "Hvorfor er det oftest de samme sportsfæller der avler den ene gode topdue efter den anden, medens andre ikke avler en eneste ordentlig due?"

Held i avlen

Det at have held i avlen er absolut en faktor, men ikke altid noget du kan regne med. **Co Verbree** der er en af de bedste i sporten i Europa, var på besøg hos mig for at købe børnebørn af min superavler "**Sissi**".

Co Verbree med "Anita" der var bedste hun i Holland/Belgien 2011 samt 4` bedste hun i 2012

Verbree sagde, at han regnede med, at hunnen var en legendarisk avler - helt i top i Europa. Jeg svarede, at "Sissi" var en god avler, men at der alligevel kræves en god portion held. Mange af hendes efterkommere var gode kapflyvere helt i top, men langt fra alle. Jeg fortalte ham, at de unger han købte, ville blive gode kapflyvere, men sikkert ikke mere end det. Jeg kunne ikke garantere direkte superunger, og hvis jeg vidste det ville han ikke få dem! Co Verbree vidste det godt, og fortalte følgende: "Jeg havde den bedste Esdue fra Holland til olympiaden i Sydafrika. Det samme år jeg avlede denne topdue, havde jeg 5 andre unger fra samme par, og de var alle også topduer. Jeg satte derfor dette par sammen igen året efter, og lavede 10 unger som jeg forventede meget af. Det viste sig desværre, at alle disse 10 unger var middelmådige duer . altså et rent flop." Verbree fortalte også, at en amerikaner købte hannen med gode resultater i Sydafrika til en høj pris. Det viste sig desværre, at denne topdue ikke gav en eneste god kapflyver. En broder til denne han, der ikke var en udpræget topdue, kunne imidlertid avle gode unger. Verbree følte selv at have gjort det rigtige, ved at sælge topduen der ikke kunne avle, og derefter satse på en broder der åbenbart kan avle.

Gyldne avlspar

Jeg kender nogle japanske brevduemænd, der kun kender to ord om duer på engelsk, men derfor kan de selvfølgelig have andre kvaliteter. Disse to ord er: **"Golden Couple"!** (Gyldent avlspar). Findes der virkelig avlspar der udelukkende giver superduer? Disse avlspar eksisterer kun i brevduerfolk der er urealistiske dagdrømmere! Det er et faktum, at mange champions i Europa i dag, avler flere unger end førhen. Mange har indset, at det kræver held at ramme topduerne. Men som sagt er det ikke held alt sammen, og for at vise dette vil jeg fortælle om en Belgisk champion. Normalt nævner jeg navnet i et sådant tilfælde, men for at bevare denne persons integritet, nævnes navnet ikke.

Dette par står som "Det Gyldne Match", men kan vi nu stole på det, eller er det bare salgsgas?

The Golden Match

1st. NPO Winner La Ferte Bernard of 19000 Pigeons
1st. Winner Afdeling 10 La Ferte Bernard of 9000 Pigeons

Miracle

Father of: 1st. National Winner in the UK of more than 10000 Pigeons
Halfbrother of: 1st NPO Houdeng of 32000 Pigeons

NL02-4757230 ♂

Blue Diamond

Mother of: 1st. Price Winner Afdeling 10 s' Herenberg of 12839 Pigeons
Grandmother of: 2nd. Price Winner Afdeling 10 Duffel of 11096 Pigeons

NL02-2265438 ♀

Fax/Tel: +86-512-57882985; Add: changjiang garden, kunshan City; E-mail: snow@pigeons-europe-china.com; Mobile: 13913252710
Happy-photography Production

www.pigeons-europe-china.com

Optimering af bestand

Alle i brevduesporten ønsker at forstærke sin brevdufamilie, ved at tilføre nye duer til indkrydsning på stammen. Hvis man vil optimere sine egne duer, er det vigtigt at finde eventuelle fejl og mangler ved sine egne duer. Her i Belgien findes en champion på de korte distancer, der jævnligt blev konfronteret med spørgsmål såsom: "Hvorfor er mine resultater ikke så gode ved de lidt længere kapflyvninger? Er det et spørgsmål om det rent fysiske, og hvis dette er tilfældet da hvilke fejl? Ville løsningen være en god og succesfuld krydsning?". Personligt kan jeg ikke se om en brevdue er god (ingen kan). Jeg kan imidlertid se om en due ikke lever op til standard, og hvad mangler den har.

I den omtalte champions slag gennemgik jeg duerne, og der var perfekt bygning og muskler hos alle duer, men til min overraskelse havde alle duerne en bestemt fejl, og det var ved de yderste slagfjer der ikke var fleksible og smidige nok. Dette forstod ejeren ikke rigtigt, men jeg fandt hurtigt duer hvis yderste slagfjer var knækket. Påvist dette trak ejeren på skulderen, og sagde at det kunne ske for alle duer. Dette må ikke ske ved gode duer svarede jeg. **Det skal være muligt at bøje de yderste slagfjer let mellem din tommeltot og pegefinger, uden at de bliver beskadiget eller knækker.** Denne test viser fjerens fleksibilitet, og denne fleksibilitet og smidighed er absolut nødvendigt for duen på de længere kapflyvninger. Derfor må du iagttage vingen på en due der har kapfløjet i mange timer, og du vil se en svag bue opad på de yderste slagfjer. Men hvis nu de yderste slagfjer er så stive at de ikke kan bøjes? Duen vil da være handikappet med disse stive slagfjer, og vil blive udmattet tidligere end duer med fleksible og smidige slagfjer.

Kontrol af fleksibiliteten af de yderste slagfjer. Ved testen bøjes de yderste slagfjer forsigtigt mellem tommel og pegefinger.

Den belgiske champion opfattede budskabet, og tilførte sit slag duer med fleksible og smidige fjer. To år efter havde han duer der kunne tage de længere afstande. Det må derfor understreges, at man må erkende de mangler ens egen familie har, for derefter at tilføre duer til slaget der retter op på eventuelle mangler. Mange brevduefolk gør den fejl, at tilføre duer til slaget med de samme fejl og mangler der allerede findes hos slagets familie.

Det bedste er krydsning

Brevduefolk i det østlige Asien og Amerika, vil helst avle deres duer i familier, og deraf følger der indavl. Dette er en udmærket ide, forudsat at afkommet skal bruges til avl og ikke til kapflyvning. Næsten alle topduer i Holland/Belgien, er kommet fra blodlinjer der krydses. I 1980'erne havde jeg min "**Good Yearling**", og duer i familie til denne due. Jeg ønskede at holde denne familie ren, og jeg avlede da også gode duer af og til. Jeg opdagede imidlertid, at de sportsfæller der købte unger af "Good Yearling" familien, havde bedre resultater med avlen af disse duer end jeg. De der købte mine unger krydsede dem ind på deres egne duer med godt resultat. Fra da af krydsede jeg flittigt ind på min familie, og fik på et tidspunkt "Sister Good Yearling". Hun var desværre ingen god kapflyver eller avler, lige indtil jeg gav hende en ny partner af en helt anden blodlinje, og en unge af dette par vandt **National Orlean 1 pris** (1985). Moderen var desværre blevet noget ældre da jeg opdagede hendes værdi som avler. Det sker desværre ofte, at en god avler bliver dræbt, solgt eller bliver for gammel.

Indkøb og parring

Er brevuefolket på indkøb efter nyt avlsmateriale, er historien mange gange den samme: De ønsker at købe f.ex. 6 duer, og dette skal være 3 hanner og 3 hunner, for derved at lave 3 avlspar. Efter min erfaring er dette ikke en god ide! Hvis jeg erhverver nye duer til slaget, vil jeg parre dem med de allerbedste af mine egne duer, der allerede har vist et godt avlspotentiale. Denne metode giver hurtigere resultater, end hvis du parrer import med import. Parres to importerede duer, vil der være 2 usikkerhedsfaktorer, men parrer du en importeret due med en af dine gode avlsduer, vil der kun være 1 usikkerhedsfaktor.

Duens proportioner

Hvad med duens proportioner? Duen skal have bløde fjer, og den må ikke være for stor. Man skal tage sig iagt for de store duer, idet den moderne brevue er noget mindre end for nogle årtier siden. Duen skal have en god **balance**, ligge godt i hånden og tyngden er let fremme i hånden ved håndteringen. Det er også vigtigt med en stærk **benbygning**, der kan kontrolleres ved at presse på brystbenet længst bagud. Laver duen ved håndtering en let snorkende lyd, er dette ikke godt. De nævnte kvaliteter ved duer er af stor betydning. Vi må dog huske: Har en due disse kvaliteter, gør disse den ikke automatisk til en topdue! En middelmådig due kan også have bløde fjer, god balance og en stærk benbygning, men har duen **ikke** disse kvaliteter må den kasseres. Man må aldrig gå på kompromis ved de nævnte proportioner.

Kontrol af benbygning:

Med pegefingeren på gaflerne og to fingre bagest på brystbenet, laves et let tryk på benbygningen.

Champions bytter duer

De fleste champions har to eller tre gode blodlinjer, og deres topduer er for det meste en krydsning af disse linjer. Er man på toppen i sporten, behøver man ikke købe mange duer om året - kun én eller to duer. I nogle tilfælde køber topslagene i Holland/Belgien ikke nye duer, men bytter sig frem. **Houben** og **Verbruggen** byttede kun med én due, men denne ene gode due krydset ind, havde så gode gener, at det faktisk eksploderede med topduer i begge slag. Det samme skete ved **Engels** og **Van Hove Uytterhoeven**, der også ved at bytte duer og krydse ind, fik mange topduer.

Commaire Verbruggen og frue.

Verbruggen har været på toppen i mange år, og så sent som 2013 gjorde han det igen. Hans duestamme er gode på afstande fra 450-600 km.

For yderligere information søg navnet på PIPA.

Til venstre Van Hove Uytterhoeven med frue og til højre Jos og Jules Engels
For information om disse absolutte topslag søg navnet på PIPA.

Hvorfor gode/dårlige unger?

Falder talen på avl i slaget, laver de fleste topslag i Holland/Belgien sammenparringen om fra forrige år, og nogle - også Janssen brødrene, laver omparringer flere gange om året. Af en eller anden grund, daler kvaliteten af en sammenparring, der har været sammen i lang tid. Jeg giver selv min bedste han 2-3 hunner i en avlssæson. Det er et simpelt faktum, at duerne er bedst egnede til parring, når de er fysisk på toppen. Mange brevuefolk undrer sig over, at de kan avle adskillige gode duer i en sæson, medens der i andre sæsoner ikke laves så mange gode duer. Forklaringen på dette er formodentlig duernes kondition. Studier har vist, at mange af de bedste duer er avlet af etårs. Dette betyder dog ikke, at ældre duer ikke kan lave sunde unger, idet problemet med ældre duer er den ringere kvalitet af deres pap. I år (2010), gjorde jeg den fejl, at lade en han fra 1992 lave sine egne unger op, og det gav ikke optimale unger. Jeg skulle i stedet have lagt hans æg under yngre duer der opmader ungerne optimalt. At lave en fejl skal man ikke skamme sig over! Du har problemer hvis du ikke indser dine egne fejl.

Det der adskiller taberne fra vinderne, er at vinderne lærer af sine fejl, og korrigerer dem. Hvis ikke man gør dette, kommer den enkelte brevuemand aldrig videre.

